

bedste Enggræsser, vi raader over, som Engsvingel, Engrævehale og almindelig Rapgræs, paa de lavere Arealer Fioringræs, og endelig ude i Vandskorpen Rørskæret, som ogsaa det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) omtalte. Alle disse Kulturer er betydeligt bedre end de Halvgræsser, der sædvanlig betegner Vegetationen i de halvsure Enge: Strandrehage, Stargræsser og andre Halvgræsser. Men om en egentlig Sylteng ved Ringkøbing Fjord kan der ikke blive Tale. En saadan Forventning kan det ikke nytte at gaa rundt med. Det er ganske umuligt at sikre sig en saa stor Gennemløbsaabning til Havet, at Vandet kan være saa saltholdigt, at der kan blive egentlig Sylteng. Dertil kommer, at Vesterhavet saa højt mod Nord ikke medfører de Slamdannelse, som er Betingelsen for Sylteng. Jeg skønner da ikke rettere, end at saavel Landbrugets Interesser som Ringkøbing Købstads Interesser er knyttede til dette Projekt. Thi Ringkøbing Købstad kan ikke forvente at blive noget Esbjerg, det er uigennemførligt, men den kan høste stor Fordel af at faa et stort og meget frugtbart Opland. Her er nævnt, at der er Tale om at beskytte en aarlig Indtægt paa halvanden Million. Der bliver stabile og gunstige Forhold for Landboerne at arbejde under, og det bliver til Fordel for Ringkøbing By og dens Omegn.

Et tredie Hensyn er Hensynet til Fiskeriet. Jeg maa erkende, at det naturligvis ved Gennemførelsen af denne Plan gaar ud over Fjordfiskeriet, men man kan ikke forene hinanden saa modstridende Størrelser som det stedlige Landbrug og Fiskeri. Naar man kræver et Gennemsnitsudløb paa 150—200 m² — og der synes jo fra de forskellige Sider at herske Enighed om, at saa stor maa Gennemsnitsfladen være, hvis man skal kunne aftage Vandet fra Ringkøbing Fjord saa hurtigt, som det strømmer til ved Nedbør og om Foraaret ved Tøbrud —, saa kan der ikke komme tilstrækkeligt meget Hayvand ind til, at det Fiskeri, der efter Sigende fandt Sted i 1913, vil kunne trives, men paa den anden Side kan der ved 3—4 Dages Højvande med Storm komme tilstrækkeligt meget Vand ind til, at der kan ske Ødelæggelser af Landbrugets Afgrøde om Sommeren og Beskadigelse af Enge og Jord om Vinteren. Men vi maa være forbedrede paa, at Fjordfiskeriet vil lide noget. Saa meget kan det dog vel neppe blive. Vi har fra tilsvarende Inddæmninger Lan-

det over Eksempler paa, hvorledes et saadant Vand, der er blevet en Indsø, har afgivet de bedste Livsvilkaar for Aal, og det er den mest indbringende Fiskeart, man har. Aalen har paa et tidligere Tidspunkt i ret udstrakt Mængde været til Stede i Ringkøbing Fjord. Der er altsaa Livsbetingelser for den der, og naar vi udvider disse, tvivler jeg ikke om, at der, om end der ikke kommer 285,000 Kr. ind som i Fjor, dog sandsynligvis vil kunne avles Aal til et Par hundrede Tusinde Kroner. Havfiskeriet skønner jeg ikke skulde kunne blive mindre. Jeg antager, at man med lige saa stor Sikkerhed gaar gennem Kammerhusen som gennem den Aabning, der tilsigtes ved Ændringsforslag Nr. 1. Der er altsaa Tale om nogen Reduktion af Fjordfiskeriet, men jeg har dog ogsaa paa dette Omraade hørt kyndige Folk sige, at Betingelserne for en udstrakt Aaleavl, navnlig efter de moderne Principper, vil være saa gode, at det er tvivlsomt, om Tabet vil blive ret stort.

Mod det Forslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 5, kan der efter min Mening og Erfaring gøres den meget berettigede Indvending, at Beboerne ikke er fortrolige med Planen. Den er vist kommet, om ikke lidt for hurtigt, saa dog lidt for uforberedt for dem. Jeg forstaar derfor Regeringens Betæneligheder og dens Ønske om at se Tiden noget an. Men paa den anden Side er der i Grunden ikke meget at undersøge. Den Kommission, der skulde nedsættes, kan ikke faa nogen stor Opgave, thi den ene Gren af Sagskundskaben har vel under de Forhold, hvorunder der hidtil er arbejdet, i Virkeligheden meldt Pas. Ingeniørteknikerne staar i den skarpeste Modsætning til hverandre. Jeg skønner derfor, at Kommissionen maa have en anden Sættelse end hidtil. Og selv om det er beklageligt, at Befolkningen ikke er fornøjet med denne Ordning, maa jeg dog sige, at det har Befolkningen til en Begyndelse aldrig været under lignende Vilkaar, men efter faa Aars Forløb, naar den har erfaret, hvilke betydelige Fordele der var knyttet til det at være Herre over Vandet og have sikre Vegetationsvilkaar, er man faldet til Ro og blevet fuldt ud tilfreds. Endvidere synes jeg, at i dette Tilfælde, hvor der ikke er Tale om at kræve Tilskud af Befolkningen, maa Staten kunne skride til Foranstaltningen, selv om den møder nogen Modstand fra visse Lejre. Jeg skønner derfor, at man bør søge at